

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/20/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817208039
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8817208039.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, Y. V. XXXX, XXX XX Z. S. Z., zastúpený Ing. Ladislavom Militkým, nar. 05.10.1958, Malá Strana 1, Vřesina, Česká republika proti žalovanému: Obec A. V. sídlom A.Č. Č.. XX, XXX XX A., IČO: 00332429, právne zastúpený JUDr. Marekom Tkáčom, advokátom, so sídlom Nám. Sv. Martina 39, 082 71 Lipany, o uloženie povinnosti a náhradu trov konania, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranou nad Topľou č.k. 7C/52/2017 -367 zo dňa 20.11.2020 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalobcovi s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol. Druhým výrokom vyslovil, že žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 488, § 489, § 517, § 588 Občianskeho zákonníka a podľa § 137, § 150, §153, 164, § 193 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že podanou žalobou sa žalobca domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti a to podať návrh na zápis vlastníctva k parcelám katastrálne územie A. č. XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX z dôvodu, že uvedené parcely mal kúpiť dvoma kúpnyimi zmluvami zo dňa 23.08.2017. V zmysle kúpnych zmlúv si účastníci konania a zároveň aj účastníci kúpnych zmlúv dohodli, že návrh na podanie zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podá predávajúci, v tomto konaní žalovaný, potom, čo zaplatí žalobca, teda kupujúci kúpne ceny. Žalobca svoj návrh odôvodňoval tým, že kúpnu cenu zaplatil na základe oznámenia o započítaní pohľadávok, ktorých výška sa mala kryť s kúpnyimi cenami. Toto oznámenie doručil žalovanému, teda predávajúcemu, avšak tento si túto povinnosť nesplnil.

4. Žalovaný uvedený nárok rozporoval tým, že kúpna cena kupujúcim zaplatená nebola. Podľa zákona žalovaný umožnil a poskytol žalobcovi, teda kupujúcemu dodatočnú lehotu na zaplatenie kúpnej ceny. Keďže tak neurobil, od kúpnych zmlúv odstúpil a následne urobil prevod k predmetným nehnuteľnostiam na nový subjekt. Preto mal zato, že predmetná žaloba na uloženie povinnosti žalovanému podať návrh na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností nie je dôvodná. Súdu uviedol, že oznámenie o

započítaní pohľadávok adresované žalovanému zo strany žalobcu nie je dôvodné, pretože pohľadávka, ktorá mala byť použitá na započítanie kúpnej ceny, nie je spôsobilou pohľadávkou. Takáto pohľadávka a to právoplatný platobný rozkaz Krajského súdu Košice, sp.zn. 17Rob/1361/96 neexistuje a ani v čase podpísania kúpnych zmlúv ani v čase oznámenia o započítaní pohľadávok neexistoval a teda nebol spôsobilým titulom na zaplatenie kúpnej ceny.

5. Sporné bolo medzi stranami, či na strane žalovaného, teda predávajúceho, nastala povinnosť podať návrh na zápis vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, či zo strany žalobcu došlo k zaplateniu kúpnej ceny a to započítaním pohľadávok, nakoľko žalobca tvrdil, že má spôsobilú pohľadávku na započítanie a žalovaný tvrdil, že exekučný titul, platobný rozkaz Krajského súdu Košice sp.zn. 17Rob/1361/96, nie je spôsobilým exekučným titulom a navyac použil obranu, že táto povinnosť žalovanému odpadla aj z dôvodu, že od predmetných kúpnych zmlúv odstúpil z dôvodu nezaplatenia kúpnej ceny v lehote uvedenej v zmluve a teda, keďže už tieto nehnuteľnosti previedol na ďalší subjekt.

6. V konaní na odstránenie spornosti nároku súd prvej inštancie vykonal dokazovanie. V konaní boli navrhnuté viaceré dôkazy, ktoré však, čo sa týka obsahu predmetu sporu a výpovednej hodnoty dôkazov nepovažoval za potrebné vykonať. Ide o dôkaz oboznámenie sa s obsahom spisu Krajského súdu Košice sp.zn. 4Cb/1/2008. Do tohto bolo prevedené konanie, v ktorom bol vydaný platobný rozkaz sp.zn. 17Rob/1361/96. Do tohto konania bol prevedený platobný rozkaz z dôvodu, že mal byť podaný voči predmetnému platobnému rozkazu odpor.

7. Žalobca tvrdil, že platobný rozkaz má byť právoplatný. Preto súd prvej inštancie zisťoval túto skutočnosť. A aj keď súdu nebol pripojený spis Krajského súdu Košice sp.zn. 4 Cb 1/2008, spolu so súčinnosťou Krajského súdu v Prešove zistil, že predmetné konanie nie je právoplatne skončené. Do tohto konania bol prevedený platobný rozkaz sp.zn. 17Rob/1361/96. Uvedená skutočnosť, že predmetný platobný rozkaz nie je právoplatný, že bol zrušený z dôvodu podania odporu zo strany žalovaného, vyplýva aj z uznesenia Krajského súdu Košice sp. zn. 4 Cb 1/2008 zo dňa 15.8.2008, ktoré bolo predložené súdu prvej inštancie. Doposiaľ právoplatnosť predmetného platobného rozkazu potvrdená nebola. Súd teda mal zato, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predmetný platobný rozkaz nie je spôsobilým exekučným titulom a teda nebola právoplatne priznaná žalobcovi, resp. jeho právnenému nástupcovi pohľadávka z tohto exekučného titulu, teda platobného rozkazu a teda nemohla byť spôsobilá jednak na postúpenie tejto pohľadávky na žalobcu a nemohla byť ani spôsobilá na započítanie kúpnej ceny.

8. Otázka právoplatnosti platobného rozkazu sp.zn. 17Rob/1361/1996 je riešená v konaní vedenom na Krajskom súde Košice, preto súd prvej inštancie túto otázku, ktorá sa rieši v inom konaní, nemohol predbežne právne posúdiť v tomto konaní. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z toho, že v konaní súd vydal uznesenie, ktorým prerušil predmetné konanie do právoplatnosti konania vedeného na Krajskom súde Košice pod sp.zn. 4Cb/1/2008. Po podaní odvolania oboma stranami toto uznesenie bolo zrušené odvolacím súdom, kde odvolací súd poukázal nato, že nie je dôvod na vyčkanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde Košice a to z dôvodu, že povinnosť žalovaného podať návrh na zápis vlastníckeho práva do katastra odpadla z dôvodu, že predmetné nehnuteľnosti, ku ktorým sa žalobca domáhal uloženia povinnosti podať návrh na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, boli prevedené na inú osobu. Teda, keďže zanikla povinnosť žalovaného v zmysle kúpnych zmlúv podať návrh na zápis do katastra nehnuteľností, keďže nenastalo naplnenie podmienok pre vykonanie tejto povinnosti, súd prvej inštancie mal zato, že návrh žalobcu na uloženie takejto povinnosti, teda podať návrh na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti odpadol a teda, že podaná žalobca je nedôvodná.

9. Pre úplnosť súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ ide o námietku žalobcu, že platobný rozkaz má byť právoplatný, a má to vyplývať z trestného konania vedeného na Okresnom súde Vranov nad Topľou sp.zn. 1T 197/04, z rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp.zn. 1T/197/04 z 24.8.2004 vyplýva, že v tomto konaní nebola riešená otázka právoplatnosti platobného rozkazu sp.zn. 17Rob/1361/96. V trestnom konaní nebola riešená prejudiciálna otázka doručovania platobných rozkazov a právoplatnosť platobných rozkazov. Bola len riešená otázka vykonávania úkonov vtedajšieho starostu a porušenie jeho povinnosti ako verejného činiteľa.

10. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ ide o ďalší návrh, ktorý podal žalobca a to opätovné prerušenie konania do právoplatnosti konania vedeného na Krajskom súde Košice sp.zn. 4Cb/1/2008, takýto návrh už zo strany žalobcu podaný bol, o tomto návrhu prvoinštančný súd rozhodol, pričom jeho uznesenie bolo zrušené odvolacím súdom.

11. Keďže nebola preukázaná dôvodnosť podaného návrhu na uloženie povinností žalovanému podať návrh na zápis vlastníckeho práva v prospech žalobcu z dôvodu, že podmienky kúpnych zmlúv neboli splnené, predmetné nehnuteľnosti boli prevedené na ďalší subjekt z dôvodu, že táto povinnosť odpadla, ďalšie skutočnosti a návrhy na vykonanie dokazovania by neprispeli k odstráneniu spornosti nároku a k preukázaniu dôvodnosti nároku žalobcu, súd prvej inštancie všetky ostatné návrhy na vykonanie dokazovania zamietol.

12. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie právne podľa ust. § 251, § 255 ods. 1, §262 ods. 1, 2 CSP. Uviedol, že keďže žalobu zamietol v celom rozsahu. Žalovaný bol teda úspešný v celom rozsahu. Patrí mu preto náhrada trov konania v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

13. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Právne odôvodnil svoje odvolanie porušením článku 20 ods. 1, článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a ust. § 365 CSP a to písm. a), b), d), e), f), g) a h). Súd prvej inštancie postavil zamietnutie žaloby na úvahe v bode 38 tak, že doposiaľ nebola v konaní sp. zn. 4Cb/1/2008 potvrdená právoplatnosť platobného rozkazu. Súd uviedol, že dokazovaním bolo preukázané, že predmetný platobný rozkaz nie je spôsobilým exekučným titulom a že pohľadávka z tohto platobného rozkazu nemohla byť spôsobilá na postúpenie a nemohla byť spôsobilá na započítanie kúpnej ceny. Zároveň v bode 39 súd prvej inštancie uviedol, že nemohol predbežne právne posúdiť otázku právoplatnosti platobného rozkazu 17Rob/1361/96 zo dňa 27.06.1997 pretože táto je riešená v konaní Krajského súdu Košice sp. zn. 4Cb/1/2008. V bode 40 sa súd prvej inštancie vyjadril k námietke ohľadom veci 1T/197/04. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie obišiel ust. zákona č. 193 a 194 ods. 2 CSP. V právnom štáte nie je možná, aby vo veci 1T/197/04 bol platobný rozkaz riadne doručený a bol právoplatný aby v inej veci 7C/52/2017 bol totožný platobný rozkaz považovaný za nedoručený a neprávoplatný. Kľúčovou otázkou sporu je otázka právoplatnosti platobného rozkazu Krajského súdu Košice sp. zn. 17Rob/1361/96 a bez vyriešenia tejto otázky sú úvahy súdu, že dokazovaním bolo preukázané, že predmetný platobný rozkaz nie je spôsobilým exekučným titulom a že pohľadávka z tohto platobného rozkazu nemohla byť spôsobilá na postúpenie a nemohla byť spôsobilá na započítanie kúpnej ceny. Z úvahy súdu prvej inštancie evidentne nerelevantné, neúplne a nesprávne ale tiež predčasné. Žalobca poukázal na závery veľkého senátu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 07.10.2020 sp. zn. 1VCbo/6/2019 z ktorého vyplýva, že súd je oprávnený posúdiť kedy nadobudlo súdne rozhodnutie v inej veci právoplatnosť; pri posúdení tejto otázky nie je viazaný vyznačenou doložkou právoplatnosti. Pri posudzovaní správnosti údajov vo vyznačenej doložke nie je obmedzený žiadnou lehotou. Zároveň žalobca poukázal na to, že Najvyšší súd SR už v minulosti konštatoval, že doložka právoplatnosti nie je súdnym rozhodnutím, ale je osobitným úkonom súdu, ktorým osvedčuje, že nastavenie ktoré právne skutočnosti má charakter verejnej listiny a vychádza sa z prezumpcie správnosti v nej uvedených údajov. Ak niekto namieta jej obsahovú nesprávnosť je povinný na preukázanie svojich tvrdení ponúknuť riadne dôkazy. Z hľadiska posúdenia pravdivosti údajov v doložke právoplatnosti nie je významný subjektívny názor účastníka o tom, že pri uvedení došlo k chybe, ale jednoznačne všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že k tejto chybe skutočne došlo. V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozhodnutie 5MCdo/8/2008. Zároveň žalobca poukázal aj na relevantnú právnu teóriu, ktorá uvádza, že skúmanie pravosti sa odlišuje skúmanie pravdivosti obsahu listiny. Zákon v ust. § 134 zakotvuje, že obsah listiny sa považuje za pravdivý pokiaľ nie je dokázaný opak. Súd je oprávnený skúmať pri každej listine pravosť a pokiaľ sa vyskytnú pochybnosti aj jej pravdivosť. V zmysle tohto judikátu len riadne a predpisom vyhovujúce doručenie má účinky predpokladané zákonom. Na tento judikát odkázali viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Pre účely prejednávanej veci žalobca uviedol, že formálna stránka právoplatnosti súdneho rozhodnutia bola do účinnosti aktuálnej úpravy procesného práva upravená v ust. § 159 ods. 1 OSP. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 7Cdo/39/2010 z ktorého citoval. Zároveň uviedol, že vzhľadom na zásadný význam riadneho doručenia treba pre účely prejednávanej veci uzavrieť, že Okresný súd tým, že nepostupoval v súlade s uvedenou judikatúrou veľkého senátu založil neúplnosť, nepreskúmateľnosť a nesprávnosť napadnutého rozsudku. preto je treba rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie na preskúmanie kľúčovej otázky právoplatnosti platobného rozkazu Krajského súdu

Košice sp. zn.17Rob/1361/96. V tomto zmysle je nevýznamné, že Krajský súd Košice vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008 doposiaľ už 13 rokov od útoku Harabinovskej skupiny na exekučný titul doposiaľ nerozhodol právoplatne a po práve zlikvidoval po 11 rokoch právoplatne aj exekučný titul. Ďalším relevantným dôvodom pre zrušenie napadnutého rozsudku sú okolnosti vyplývajúce z vyrozumienia Najvyššieho súdu SR z 19.01.2021. V tomto znení: „Na základe vašej žiadosti zaevidovanej podateľňou NSSR č. záznamu D415/2021, vám oznamujem, že v právnej veci vedenej na KS Košice pod sp. zn. 18Rob/1357/1996 na NSSR pod sp. zn. 10bdoV/21/2008 senát zložený JUDr. V. spravodajca, JUDr. U., JUDr. Ď. v konaní sp. zn. 17Rob/1361/1996 na NSSR sp. zn. 10bdoV/50/2007 senát zložený JUDr. V. spravodajca, JUDr. U., JUDr. Ď.Á.. Dôkaz fotokópia emailu NSSR z 19.01.2021. Žalobca zdôraznil, že uvedené skutočnosti odtajnil Najvyšší súd SR až 19.01.2021. Skôr neboli známe a preto je objektívne nutná správne, aby boli použité ihneď aj v tomto odvolacom konaní pretože ich relevancia zakladá významné procesné okolnosti a dôsledky pre celé konanie sp. zn.17Rob/1361/96 i 7C/52/2017. Senáty Najvyššieho súdu ako súdu dovolacieho boli od mája 2008 na pokyn bývalého ministra Harabina z 27.03.2008 nezákonne menené a obsadzované tak, aby rozhodovali osoby z Harabinovskej skupiny s cieľom obe exekučné tituly zlikvidovať. V záhlaví rozsudku NSSR z 06.06.2008 1ObdoV/21/2008, 18Rob/1357/96 je uvedené zloženie senátu V., U., X., C.Í., Kúdelová a v informácii z 19.01.2021 je uvedené zloženie senátu 1ObdoV/21/2008 V., U., Ď.. Podobný dotaz na dôvody rozdielu bol urobený v druhej veci 1ObdoV/50/2007, 17Rob/1361/96 z 29.05.2008 kde v záhlaví je uvedené zloženie dovolacieho senátu, ale asi bolo obdobné ako vo veci 1ObdoV/21/2008 z 06.06.2008 a v informácii z 19.01.2021 je uvedené iné zloženie senátu V., U., Ď.. Harabinová skupina manipulovala obsadenia senátov odvolacích na Najvyššom súde SR a obsadila všetky dovolacie i odvolacie konania svojimi ľuďmi. Následne žalobca poukázal na rozvrhy práce i na to, aby zákonný senát doktorky C. uznesením z 09.09.2008 4Ndob/18/2008 neuznal zaujatosť A. a nevyľúčil A. z rozhodovania vo veci 17Rob/1361/96. Podľa zákona o rozvrhu práce Najvyššieho súdu SR to bol senát doktorky C., ktorý bol zákonným senátom NSSR pre rozhodovanie o všetkých odvolaniach vo veci 3Cb/4/2008, 17Rob/1361/96 tiež v rokoch 2009 až 2020. Zároveň žalobca uviedol prehľad OSMI nezákonných manipulácií a pridelení ďalším nezákonným senátom. Ako dôkaz mal slúžiť spis Krajského súdu Košice sp. zn. 4Cb/1/2008 a tam založené vyššie označené rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Zároveň poukázal na to, že Harabinovská skupina zmanipulovala všetky uvedené odvolacie konania pretože čo vo všetkých týchto veciach až do roku 2020 bol zákonným dovolacím senátom iba senát doktorky C.. Z uvedeného plynie ultra nezákonný postup Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. V rokoch 2008 až 2020 o likvidácii exekučného titulu metódou fabulácie dôvodov pre zastavenie exekúcie. Ak sú nezákonné senáty odvolacieho súdu, ktoré vo veci rozhodovali v rokoch 2009 až 2009 potom logicky neexistoval ani žiaden dôvod na zastavenie exekúcie OSVT Er/3196/97 uznesením OSVT zo 07.07.2009 a uznesením Krajského súdu v Prešove z 01.11.2009 pomocou Fabulovania manipulácie Harabinovskou skupinou. Aj tu je preto nutné protiprávny stav neodkladne odstrániť. Následne žalobca znova popísal ako z jeho pohľadu došlo k manipulovaniu vo veci sp. zn. 4Cb/1/2008 v rokoch 2008 až 2012 v 9 odvolacích konaniach a senátoch. Vo veci sp. zn. 3Cb/4/2008 bolo manipulované podľa názoru žalobcu v rokoch 2009 až 2020 tiež v 9 odvolacích konaniach a senátoch. Išlo o snahu Harabinovskej skupiny o likvidáciu oboch exekučných titulov. Podľa názoru žalobcu toto nie je náhodovosť a pochybenie nejakého jedinca. Toto systematické obchádzanie zákona v prospech ovládateľa justície, ktorý od roku 2007a 2008 kryl tunelovanie majetku povinného dlžníka spojeného s komunálnou mafiou na U., ktorý behom exekúcie Er3159/97 a Er3196/97 pod cenu prevádzal exekučne viazaný majetok na prepojené osoby za také ceny, že spôsobili nenávratné škody rádovo desiatky miliónov Slovenských korún. Podľa názoru žalobcu má rozhodnutie manipulovaného senátu doktora Semena z 29.05.2008 1ObdoV/50/2007 nulitný, ničotný význam ako aj všetky ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR počínajúc falošným rozhodnutím senátu doktora Š. z 27.05.2009 1Obo/40/2009, ktorým bolo falošne zrušené rozhodnutie Krajského súdu Košice z 02.02.2009 doktorky D., ktoré po práve odmietlo odpory povinného podané o 10 až 11 rokov neskôr a zamietlo návrh žalovaného zo 17.02.2007 na zrušenie platobného rozkazu sp. zn. 17Rob/1361/96 zo dňa 27.06.1997. Predčasne neúplný rozsudok sp. zn. 7C/52/2017 zo dňa 20.11.2020 je preto potrebné ihneď zrušiť a vec vrátiť na riadne objektívne zistenie či platobný rozkaz sp. zn. 17Rob/1361/96 zo dňa 27.06.1997 je či nie je právoplatný dňom 01.08.1997. Od vyriešenia tejto kľúčovej otázky sa bude odvíjať všetko ostatné. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že odvolací Krajský súd v Prešove uviedol, že nie je dôvod konanie sp. zn. 7C/52/2017 prerušiť a čakať na skončenie konania Krajského súdu Košice sp. zn. 4Cb/1/2008, pretože povinnosť žalovaného podať návrh na zápis vlastníckeho práva do katastra odpadla z dôvodu, že predmetné nehnuteľnosti boli prevedené na inú osobu. Teda zanikla povinnosť žalovaného v zmysle kúpnych zmlúv podať návrh na zápis do katastra nehnuteľnosti keď nenastalo naplnenie povinnosti pre vykonanie tejto

povinnosti. Ani tento dôvod zamietnutia žaloby nemôže obstať pretože zmluvná povinnosť žalovaného podať návrh na zápis vlastníckeho práva do katastra nikdy nezanikla. Tak ako nikdy nezanikla platnosť postúpenia zmluvy a platnosť zápočtu prevedeného žalobcom na kúpnu zmluvu nehnuteľnosti. To všetko relevantne implikuje správneho stavu právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu zo dňa 27.06.1997, ktorá nikdy nezanikla ani nebola zrušená. Pochybné pokusy Harabinovskej skupiny sú predmetom šetrenia príslušných orgánov, príslušného ministerstva, súdnej rady a Najvyššieho súdu SR. Ďalším odvolacím dôvodom je nezistenie skutkového stavu a nevykonanie žalobcom navrhnutých dôkazov tak listinných ako aj svedeckých. Iba strohý odkaz v bode 42 žeby ďalšie skutočnosti a návrhy na vykonanie dokazovania neprispeli k odstráneniu spornosti nároku a k preukázaniu dôvodnosti nároku žalobcu a preto súd prvej inštancie všetky návrhy na vykonanie dokazovania nevykonal nemôže obstať. Súd prvej inštancie sa vyhol svojej povinnosti riadnym a úplným spôsobom zistiť skutkový stav veci. Jeho rozhodnutie je tak neúplné, nesprávne a nepreskúmateľné. Jedná sa o dôkazy navrhnuté doplnením zo dňa 04.06.2018 a to články z webového portálu topky.sk pri ktorých uviedol žalobca zdroj a o aké články sa jedná a z doplnenia zo dňa 05.06.2018 a to výsluch Ing. Q. P. CsC., výsluch X.. X. D., starostu žalovaného od roku 2003 a list vlastníctva č. XXXX zachycujúci prevody pozemkov v rokoch 2007 až 2008 na vlastníka L. L. X. V.R..J. a zároveň článok z webu www.ta3.com kriminálka vyšetruje podvod podozriví sú predstavitelia obce. Zároveň poukázal na podanie zo dňa 23.04.2019, kde žalobca navrhuje, aby súd od žalovaného vyžiadal z dôkazov konkrétne uvedené listiny, ktoré majú preukázať nezákonné úniky majetku behom exekúcie Er/3159/97 a Er/3196/97, ktoré tiež konkrétne v odvolaní žalobca uviedol. Obsah týchto uvedených doplnení žaloby (2017 až 2020) uvádza žalobca ako súčasť odvolacích tvrdení a zotrváva na prevedení dôkazov tak ako uviedol v návrhu, ale aj uvedených v odvolaní konkrétne, ktoré nevykonal súd prvej inštancie. Preto žiada, aby tieto dôkazy vykonal odvolací súd. Znova uviedol, že navrhuje rozhodnutie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie, alebo aby odvolací súd sám vykonal dôkazy a vyhovel návrhu v celom rozsahu. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania do 15 dní od rozhodnutia súdu.

14. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný. Odvolanie považoval za nedôvodné. Mal za to, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne právne rozhodol, ak žalobu žalobcu zamietol a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V plnom rozsahu sa žalovaný stotožnil s názorom súdu prvej inštancie vysloveným v bode 38 až 42 napadnutého rozsudku. Poukázal na to, že dňa 23.08.2017 uzatvoril žalovaný kúpnu zmluvu so žalobcom, v zmysle ktorých v článku II. bod 2 bolo medzi stranami zmlúv dohodnuté, že kupujúci Q. Z. uhradí kúpne ceny na č. účtu Obce A. do 15 od podpisu zmluvy, t.j. do 07.09.2017. K zaplateniu kúpnych cien zo strany žalobcu však nikdy nedošlo. Namiesto toho po uzatvorení kúpnych zmlúv boli žalovanému doručené písomnosti označené ako Oznámení o započtení vzájomných pohľadávok a záväzku ze dne 07.09.2017, Oznámení o postoupení pohľadávok ze dne 31.05.2017 a Zápočet s výzvou k vyjádrení zo dňa 13.09.2017, na základe ktorých žalobca a E.. H. X. predstierali existenciu údajného záväzku žalovaného voči žalobcovi, na ktorého mala byť E.. H. X. postúpená na žalobcu neexistujúca pohľadávka voči žalovanému. Vymyslenú pohľadávku Ing. H. X., postúpenú na žalobcu dňa 31.05.2017 v sume 72.526,- eur, predstavujúcu hodnotu oboch kúpnych cien z predmetných kúpnych zmlúv s navýšenou sumou 26,- eur, ktorú neoprávnene po postúpení tejto neexistujúcej pohľadávky započítaval žalobca voči obci A. voči oboj s platným kúpny cenám, vyvodzuje žalobca z neexistujúceho exekučného titulu - platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach, č.k. 17Rob1361/96-24 z 27.06.1997, ktorý bol v konaní vedenom Krajským súdom v Košiciach v súčasnosti pod sp. zn. 4Cb/1/2008 po včas podanom odpore žalovaného dňa 20.10.2008 voči uvedenému platobnému rozkazu v celom rozsahu zrušený a následne došlo k nariadeniu pojednávania krajským súdom vo veci samej, ktorých sa zúčastnil aj Ing. H. X., zástupca žalobcu. Daná vec krajského súdu týkajúca sa platobného rozkazu Krajského súdu v Košiciach, č.k. 17Rob1361/96-24 z 27.06.1997 bola vedená pôvodne pod sp.zn. 17Rob1361/96-24, a neskôr pod sp.zn. 3Cb/4/2008 a v súčasnosti je spojená na spoločné konanie s obdobia vecou vedenou Krajským súdom v Košiciach pod sp.zn. 4Cb/1/2008 a sú vedené pod jednou spisovou značkou a to sp.zn. 4Cb/1/2008. Uvedený záver o včasnom podaní odporu vyplýva z uznesenia NS SR sp.zn. 1Obdo V 36/2009, zo dňa 17.12.2009.

15. Záver o včasnom podaní odporu voči platobnému rozkazu potvrdzuje uznesenie NS SR sp.zn. 2Obo/40/2009 zo dňa 27.05.2009, ako aj samotné uznesenie NS SR sp.zn. 1Obdo V 36/2009 zo dňa 17.12.2009. Právny zástupca žalobcu (postupca) podal voči postupu a uzneseniam NS SR v daných právnych veciach aj ústavnú sťažnosť, ktorú mu Ústavný súd Slovenskej republiky svojím uznesením, sp.zn. I.ÚS 177/2010 zo dňa 05.05.2010, odmietol. Ústavný súd Slovenskej republiky odobril postup Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý ako dovolací súd skonštatoval, že platobný rozkaz (sp.

zn. 17Rob1361/1996 - 3Cb 4/2008) bol doručený žalovanému až dňa 20.10.2008, a keďže voči nemu bol včas podaný odpor s odôvodnením vo veci samej, došlo k jeho zrušeniu zo zákona. Tento záver potvrdzujú aj čestné vyhlásenia Ing. F. J., F. Z. a X. V., vykonané ako dôkazy v tomto konaní, ako aj ich svedecké výpovede pred Krajským súdom v Košiciach nachádzajúce sa v súčasnosti v spoločne vedenej veci pod sp.zn. 4Cb/1/2008, V bode 15 uznesenia Krajského súdu v Košiciach č.k. 4Cb/1/2008 - 1219 zo dňa 15.08.2018 súd uviedol, že s poukazom na vyššie uvedené nebolo sporné, že označené platobné rozkazy neprevzala na to oprávnená osoba, teda starosta obce, a preto nemohlo dôjsť k ich účinnému doručeniu dňa 11.7.1997 a 14.7.1997. Keďže platobné rozkazy neboli riadne doručené, súd na návrh žalovaného a v súlade s platnou právnou úpravou tieto platobné rozkazy žalovanému opätovne doručil a v zákonnej lehote žalovaný podal proti nim odpor s odôvodnením. Včasným podaním odporu došlo podľa § 174 ods. 2 OSP k zrušeniu týchto platobných rozkazov a súd bol povinný vo veci nariadiť pojednávanie. Zároveň žalovaný poukázal na bod 16 odôvodnenia daného uznesenia.

16. Pokiaľ ide o námietku žalobcu o údajnom nesprávnom obsadení súdu vo veciach, o ktorých už bolo právoplatne rozhodnuté, k tomu žalovaný uviedol, že pre toto konanie je táto námietka právne irelevantná. Keďže pohľadávky Obce A. z titulu kúpnych cien voči žalobcovi zanikli ani na základe jeho písomnosti označenej ako Oznámenie o započtení vzájomných pohľadávok a záväzků ze dne 07.09.2017, pretože jeho započítanie je neplatné a neprípustné, pretože voči Obci A. neexistovala a neexistuje žiadna žalobcova splatná pohľadávka a neexistoval a neexistuje ani žiadny právoplatný a vykonateľný exekučný titul, vrátane platobného rozkazu, na základe ktorého by mal mať žalobca po postúpení voči žalovanému pohľadávku, poskytol žalovaný žalobcovi podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dvomi písomnosťami zo dňa 19.09.2017 následnú primeranú lehotu na splnenie jeho záväzkov voči obci A. vo výške 35.380,- eur a vo výške 37.120,- eur a to v lehote do 30.09.2017. K splneniu povinnosti zo strany žalobcu však nedošlo. Po nezaplatení týchto kúpnych cien ani v dodatočne primeranej lehote, žalovaný odstúpil týmito istými písomnosťami od kúpnych zmlúv, keďže neuhradením kúpnych cien ani v dodatočnej primeranej lehote žalobca preukázal, že vážne nemienil uzatvoriť predmetné kúpne zmluvy, pričom predstieraním kúpy prevádzaných nehnuteľností uviedol do omylu Obec A., resp. jej predstaviteľov. Písomnosti zo dňa 19.09.2017 označené ako Poskytnutie dodatočnej primeranej lehoty na plnenie, Odstúpenie od kúpnej zmluvy spolu s doručenkou a podacím lístkom, týkajúce sa oboch kúpnych zmlúv zaslal žalovaný žalobcovi obe v jednej obálke, čo potvrdzuje čestné vyhlásenie administratívnej pracovníčky E.. Z. F. zo dňa 11.05.2018. Odstúpením od zmluvy sa zmluva zrušuje od začiatku a zanikajú aj všetky práva a povinnosti oboch strán, ktoré pre ne vyplývajú.

17. Žalobca a žalovaný sa v zmysle čl. IV. bod 3 oboch kúpnych zmlúv zo dňa 23.08.2017 dohodli, že návrh na vklad vlastníckeho práva podá predávajúci až po zaplatení kúpnych cien v plnej výške, čo sa zo strany žalobcu vôbec nestalo, čím nebola naplnená podmienka kúpnych zmlúv na podanie návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Žalovaný nesúhlasí s tým, že žalobca dňa 07.09.2017 splnil svoju povinnosť uhradiť kúpne ceny, keďže tak nemohol učiniť na základe neplatného a nemožného započítania zo dňa 07.09.2017.

18. Po odstúpení od kúpnych zmlúv z dôvodu nezaplatenia kúpnych cien žalobcom ani v dodatočne poskytnutej lehote na plnenie a tak ich zrušení od začiatku, čím zanikli aj všetky práva a povinnosti oboch zmluvných strán, nič nebránilo žalovanému predat' predmetné nehnuteľnosti iným záujemcom, čo sa aj stalo a čo bolo v konaní aj preukázané. Vykonanie žalobcom navrhnutých dôkazov za daného stavu by bolo zjavne nehospodárne. Správne súd prvej inštancie uviedol, že v rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 1T/197/04 z 24.8.2004 nebola riešená otázka právoplatnosti platobného rozkazu sp. zn. 17Rob/1361/96 a že v tomto trestnom konaní nebola riešená prejudiciálna otázka doručovania platobných rozkazov a právoplatnosť platobných rozkazov. Tento trestný rozsudok sa vzťahoval iba na bývalého starostu Ing. F. J., ktorý bol odsúdený za to, že ako starosta obce uznal dlh a úroky z omeškania v prospech právneho zástupcu žalobcu a to v rozpore s čl. 14 ods. 1 písm. o) Štatútu Obce A..

19. Na základe vyššie uvedeného žalovaný navrhol rozsudok potvrdiť a priznať mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

20. Vyjadrenie k odvolaniu bolo doručené na vyjadrenie zástupcovi žalobcu dňa 29.04.2021. Napriek tomu ďalšie vyjadrenia do spisu predložené neboli.

21. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 CSP a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 13.04.2022 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

22. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

23. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nevykonaním navrhnutých dôkazov, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

24. K námietke nevykonania navrhnutých dôkazov odvolací súd uvádza, že navrhovanie dôkazov predstavuje jedno z práv ale zároveň i povinností strany sporového konania, pričom navrhnutie dôkazu automaticky nezakladá povinnosť súdu takýto dôkaz aj vykonať. Len súd rozhoduje, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná, a to z dôvodu aby sa tak predišlo vykonávaniu tých dôkazov, ktoré sú pre prejednanie a rozhodnutie veci irelevantné. Vykonávaním všetkých (aj nepodstatných dôkazov) by zároveň dochádzalo aj k mareniu rýchlosti a hospodárnosti konania. V prípade, ak súd nevykoná navrhnuté dôkazy, musí v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo ich nevykoná. V takomto prípade samotné neakceptovanie vykonania navrhnutých dôkazov samo o sebe nemôže znamenať porušenie práva strany sporu. Záťah do základného práva na súdnu ochranu či do práva na spravodlivé súdne konanie by mohol nastať len vtedy, ak by takýto záver súdu o nevykonaní navrhnutého dôkazu bol zjavne nedôvodný alebo by takémuto záveru chýbala predchádzajúca racionálna úvaha súdu vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania v jeho rámci, či vtedy, ak by bola strana sporu nevykonaním navrhnutého dôkazu postavená do podstatne nevýhodnejšej pozície ako druhá strana sporu v konaní. Odvolací súd má za to, že táto odvolacia námietka naplnená nebola. K dôvodom prečo sa podrobnejšie vyjadrí ďalej.

25. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

26. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových

záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

27. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvedený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

28. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti a to podať návrh na zápis vlastníctva k parcelám katastrálne územie A. č. XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX, XXX/XXX z dôvodu, že uvedené parcely mal kúpiť dvoma kúpnymi zmluvami zo dňa 23.08.2017. V zmysle kúpnych zmlúv si strany sporu a zároveň aj účastníci kúpnych zmlúv dohodli, že návrh na podanie zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností podá predávajúci, v tomto konaní žalovaný, potom, čo zaplatí žalobca, teda kupujúci kúpne ceny. Žalobca svoj návrh odôvodňoval tým, že kúpnu cenu zaplatil na základe oznámenia o započítaní pohľadávok, ktorých výška sa mala kryť s kúpnyimi cenami. Toto oznámenie doručil žalovanému, teda predávajúcemu, avšak tento si túto povinnosť nesplnil. Žalovaný uvedený nárok rozporoval tým, že kúpna cena kupujúcim zaplatená nebola. Podľa zákona žalovaný umožnil a poskytol žalobcovi, teda kupujúcemu dodatočnú lehotu na zaplatenie kúpnej ceny. Keďže tak neurobil, od kúpnych zmlúv odstúpil a následne urobil prevod k predmetným nehnuteľnostiam na nový subjekt. Preto mal zato, že predmetná žaloba na uloženie povinnosti žalovanému podať návrh na zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností nie je dôvodná. Súdu uviedol, že oznámenie o započítaní pohľadávok adresované žalovanému zo strany žalobcu nie je dôvodné, pretože pohľadávka, ktorá mala byť použitá na započítanie kúpnej ceny, nie je spôsobilou pohľadávkou. Takáto pohľadávka a to právoplatný platobný rozkaz Krajského súdu Košice, sp.zn. 17Rob/1361/96 neexistuje a ani v čase podpísania kúpnych zmlúv ani v čase oznámenia o započítaní pohľadávok neexistoval a teda nebol spôsobilým titulom na zaplatenie kúpnej ceny.

29. Súd prvej inštancie vyhodnotil, že sporné bolo medzi stranami, či na strane žalovaného, teda predávajúceho, nastala povinnosť podať návrh na zápis vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, či zo strany žalobcu došlo k zaplateniu kúpnej ceny a to započítaním pohľadávok, nakoľko žalobca tvrdil, že má spôsobilú pohľadávku na započítanie a žalovaný tvrdil, že exekučný titul, platobný rozkaz Krajského súdu Košice sp.zn. 17Rob/1361/96, nie je spôsobilým exekučným titulom a navyše použil obranu, že táto povinnosť žalovanému odpadla aj z dôvodu, že od predmetných kúpnych zmlúv odstúpil z dôvodu nezaplatenia kúpnej ceny v lehote uvedenej v zmluve a teda, keďže už tieto nehnuteľnosti previedol na ďalší subjekt.

30. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol v bode 39 svojho odôvodnenia, že otázka právoplatnosti platobného rozkazu sp.zn. 17Rob/1361/1996 je riešená v konaní vedenom na Krajskom súde Košice. V danom prípade skutočne nebolo potrebné riešiť otázku právoplatnosti platobného rozkazu, ani predbežne v danom konaní. Tak, ako uviedol súd prvej inštancie v bode 42 svojho odôvodnenia, v konaní nebola preukázaná dôvodnosť podaného návrhu na uloženie povinnosti žalovanému podať návrh na zápis vlastníckeho práva v prospech žalobcu z dôvodu, že podmienky kúpnych zmlúv neboli splnené. Predmetné nehnuteľnosti boli prevedené na ďalší subjekt z dôvodu, že táto povinnosť odpadla. Ďalšie skutočnosti a návrhy na doplnenie dokazovania, by tak ako to správne uviedol súd prvej inštancie neprispeli k odstráneniu spornosti nároku a k preukázaniu dôvodnosti nároku žalobcu. Správne preto súd prvej inštancie ostatné návrhy na vykonanie dokazovania nevykonal, a tak ako odvolací súd uviedol vyššie, táto odvolacia námietka zo strany žalobcu nebola dôvodná. Skutočne nie je dôvod na vyčkanie do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde Košice, a to z dôvodu, že povinnosť žalovaného podať návrh na zápis vlastníckeho práva do katastra odpadla z dôvodu, že nehnuteľnosti ku ktorým sa žalobca domáha uloženia povinnosti podať návrh na zápis vlastníckeho práva do katastra boli prevedené na inú osobu. Uvedená skutočnosť nebola medzi stranami sporná. Tým zanikla povinnosť žalovaného v zmysle kúpnych zmlúv podať návrh na zápis do katastra nehnuteľností, keďže nenastalo naplnenie podmienok pre vykonanie tejto povinnosti. Pokiaľ by súd prvej inštancie žalobe vyhovel, kataster by takýto návrh nemohol akceptovať, pretože na liste vlastníctva sú zapísaní iní vlastníci, ako strany tohto sporu. Teda takýto výrok rozsudku by bol materiálne nevykonateľný.

31. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam,

prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Preto na ďalšiu argumentáciu žalobcu zachádzajúcu do nadbytočných podrobností, nespôsobilú už privodiť úspech jeho odvolaniu, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

32. Správne mu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

33. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1, 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

34. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP § 255 ods. 1 CSP. tak, že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa na postup podľa § 257 CSP.

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.